

største Opmærksomhed og ikke indskrænker sig til nu og da at lade en Officer rejse ud for at modtage et Parti Krudt ved en fremmed Fabrik.

Korpset er derfor af den Anskuelse, at de Kapitaler, som Krudtværket baandlægger, maa siges at være tilstrækkelig forrentede, naar Værket løser den Opgave at forsyne Staten med billigt, godt og paalideligt Krudt.

En anden Side af Sagen er, at Krudtværket med den Størrelse, der af militære Hensyn er nødvendig for Anlægget, ser sig i Stand til at præstere betydeligt mere end at dække Statens Forbrug. Det vil derfor samtidig med, at det skaffer en Del Mennesker Arbejde, kunne deltage i Konkurrencen med udenlandske Fabrikker ved den civile Befolknings Forsyning med Krudt og derved tillige skaffe Staten en Indtægt.

At angive, hvor stor en Del af Krudtværket og altsaa hvilket Beløb der er engageret i denne erhvervsmæssige Side af Krudtværkets Virksomhed, lader sig ikke gøre, og der kan derfor ikke blive Spørgsmaal om at udpege nogen hertil bunden Kapital og altsaa heller ikke om at angive Fortjenesten paa Handelskrudtet i Procent af denne.

Derimod kan man til enhver Tid gøre op, hvilken Fortjeneste man har paa Krudt og andre Handelsprodukter, der fremstilles paa det Krudt, som man af rent militære Hensyn alligevel ere nødt til at have, og denne Fortjeneste kan — med Fradrag af Skat til Erhvervskommunen — komme Statskassen til gode.

Som udtalt ved Besvarelsen af en af Finansudvalgets tidligere Forespørgsler, er der nu gode Betingelser til Stede for, at der ved Salg af Krudt fra Frederiksværk kan tilføres Statskassen en klækkelig Indtægt, dersom den Begunstigelse, som Toldloven for Tiden yder udenlandske Krudtfabrikker, bringes til Ophør.

M. N. Nørresø.